

1084. l.
8
EPISTOLA

GRATULATORIA

AD

C. 456,

PRÆNOBILEM ET AMPLISSIMUM VIRUM,

Comitem de NOTTINGHAM,

AB

Episcopo CICESTRENSI

CONSCRIPTA.

LONDINI:

Apud F. GYLES in Holborn. MDCCXXI.

EPISTOLA

GRATULATORIA

A D.

FRANCISCO T. IMPERISSIMO VIRGO

Comitatus de Nottingham

Epistola a

FRANCISCO T. IMPERISSIMO VIRGO

CONCORDIA

LONDON

Printed by J. Smith, in the Strand

EPISTOLA Gratulatoria, &c.

Prænobilis Comes NOTTINGHAM, I,

IHI jam plusquam septuagenario, aliquam Ingenii vim, sub Cineribus diu sepultam exsuscitavit Nominis Tui Celebritas; quæ Te nuper inter Scriptores Eruditos & Pios insignivit, Titulumque Tibi dedit ultra omnes Civilium Ordinum Titulos, Magnificum & Illustrem.

ACADEMIA solenni more se convocat in Laudes tuas, & unanimiter Tibi offert Encomia, non *pro Forma*, sed multis Meritis adquisita.

CLERUS Londinensis, optimorum Librorum aut Author aut Judex, gloriatur Te habere Studiorum suorum symmystam, & pro Domino nostro CHRISTO, ejusque EVANGELIO, tam eruditè & nervosè contendentem.

HAC æmulatione & Ego senescens Gratulatoriam Epistolam attentare provocor, & me juvat cum tantis Viris concertare in Laudes tuas, licet ægris pedibus, & ex magno intervallo; nam Virtus Virtutem accendit, & Animus Tuus Divinâ Vi tactus, meum secum trahit, cœlestibus rebus maximè cohærentem.

PROFECTO Tu es SAL Nobilium, ut olim erat Græcia, Gentium: Tu es, sub optimo REGE *Fidei Nostræ Defensore*, summus Advocatus; in præcipuâ Religionis Controversiâ determinandâ, Ingenium, Prudentiam, & Pietatem cumulatifimè ostendis; de tam altis rebus *sanè* cogitare, non *eruditè* scribere, diu contentus eras; sed
acris.

acris Animi ardor honorandi CHRISTUM cum omnibus Facultatibus & Viribus Tuis, Te protulit in lucem, ut *Authorem*; & non sinebat Te Tuam intimam Fidem, Tuos optimos Mores, & Tuam divitem Venam in Theologicis Rebus, ulteriùs comprimere & celare.

ADVERSARIUM Tuum, non sublimi statione Tuâ, nec Titulorum fulgoribus unquam prægravas, sed solum Argumentorum pondere; atque impetum ejus multùm superat tua Sapientia.

IN Græco Idiomate Imperitiam ejus leviter tangis, falsas appellationes ad Sanctorum Patrum sententias quasi digito indicas, mutilatas restituis; & in varias formas se convertentem tam dirum stropharum artificem, tandem constringis in Humanam.

MULTIFARIA ejus Sophismata mire diluis, sc. Veritatem ipsam in folio suo collocando: ita Falsitas citò avolat a tanto Lumine, ut Umbrae pereunt in ipsâ Meridie.

SUNT quidam in nostrâ ætate, qui Mathematicis & Astronomicis Studiis nimium dediti,

istis Machinis grassantur in ipsam Religionem; qui simplicem Fidem minutis Ratiunculis dissectant, & per plectiles Syllogismos gignunt nutriendaque Heterodoxa Dogmata; & criticè defendere conantur, quæcunque ineptiunt; quæ omnia Tu perspicis & contemnis: Nam Artem verè Criticam Tu probè calles; non illam petulantem & profanam, quâ utuntur Impii ad scepticam Insaniam propagandam; sed quæ gravem & politicum Virum decet, quæque longo Habitu benè judicandi ex honesto pectore paulatim egreditur, & est *Maturi* ingenii foelicissimus Fructus.

INNATA Sagacitate, acquisitis artibus, & multâ experienciâ, nomen Eruditi *ritè* mereris; quippe Rei rationem, Argumentationis legitimam Formam, Propositionis certam Consequentiam, & omnem veram Evidentiam, dubitantis Animi Quietem, subtili Mentis acie acutè cernis: Hæ sunt Intellectûs Tui Vires, quæ Te ad distinguenda *secularia* negotia, & ad determinandum *Religionis* summam Controversiam, Habilem & Idoneum fecerunt.

HINC

HINC *scriptum* Tuum nuper editum, omnes qui intelligunt, admirantur; & qui non intelligunt, laudant, propter Operis *Pietatem*.

SED nullo Patrocinio, nullo Laudatore opus habes, post Gratias ab *Oxonio* datas; est enim illa Academia Oculus Dexter Gentis Britannicæ, in meritis hominum distinguendis summè perspicax; vigilans & erecta dignos attollere veris Laudibus; semper fida Monarchiæ, fida Ecclesiæ, ideoque in conferendis suis Honoribus rarò errans; est Antiquissimum Domicilium Musarum & Gratiarum; Phosphorus & Hesperus Universalium Artium & Scientiarum, & dulce *Sidus* meum.

TE prænobilem & eruditum, & in Civilibus Causis dominantem Oratorem, omnes confitentur; sed ego Te *Religiosum* Nobilem, *Religiosum* Eruditum, & cum tantâ facundiâ *Bonum* esse Virum maximè glorior.

TU rectâ natus eras indole, quam prima Institutio fovebat, Academia latiùs auxit, & piæ Vitæ Tenor confirmavit: sed diu cessavit (præcipuè

cipue apud Nobiles) cura & diligentia *Educationis*, quæ est τὸ πᾶν Virtutis Moralis, & certissima Custodia Divinæ: In Baptismo Infantium est stricta semper Obligatio compatribus, & ad perfectionem tutissimum iter; sine quâ, insignis quædam stultitia perpetuò regnat, aut in omnem Culpam ruit Juventus Generosorum, & omnes extinguuntur Melioris mentis igniculi; Hinc tandem in publicis *Civium* Negotiis omnia fiunt *Putrida*, & Emendationis vix capacia, nisi totius Gentis citò accesserit Univerfus Conatus.

CREDITE mihi, O Divites, quod magnâ opus est Sapientiâ, magnam Fortunam concouere; & qui multa Prædia possidet, multas Prudentiæ dotes possideat, oportet: sed eheu! nostri mores in disponendis *Testamentis*, alio labuntur Cursu, non Ratione suffulto, sed Gentis Consuetudine, ineptarum rerum communi Patrocinio: nam plerumque apud nos imbecillis humeris imponitur Divitiarum regendarum difficillimum onus, & malis efferisque affectionibus assignatur infinitum pabulum; unde Nobilium Divitumque Adolescentes uno sæpè impetu gregatim feruntur in damna patrimonii, Corporis & Animæ; & hoc, ex merâ Patrum Indulgentiâ; quippe

quippe certo Temporis momento in Magnum Mundum Scelerosorum mittuntur, Stulti Opulenti, deploratissimi mortalium; qui Præceptoribus & Curatoribus egent per triginta annos & ultra: hinc exoriuntur in sæculo nostro, Hominum tot monstra, qui sese separant in Diaboli Honorem, prodigiosâ Libidine & Ebrietate Ritus ejus impiè & impurè celebrantes; Blasphemantium Conventicula, & Osores omnis Disciplinæ, omniumque Legum; Qui Calamitates & Incendia in concives, Criminibus suis cogunt descendere, publicas *fraudes* in perniciem totius Regni agunt; & ipsam *Pestem* nostris Regionibus minitantem, corruptissimis suis Moribus, invocant, accelerantque.

SED reprimo me, Panegyrim non Satyram meditantem; & veniam precor, quod tam *Dura* attigi, ut solummodo aliorum Erroribus Tuam Prudentiam magis elucere facerem: Cujus inclyta Familia, rectis Moribus, bonis Litteris, & in Religionem *Hereditaria* Veneratione insignis, Tuorum Honorum Decus tuetur; & Domesticis Virtutibus Te circumstipat sæculi nostri verè *Christianum Heroa*: qui in hâc Dissertatione piâ & accuratâ, omnium prudentium suffragiis & accla-

acclamationibus, super *Infidelium* & Infimos & *Summos*, leniter & fortiter triumphas: Principem, Patriam, optimos Cives, Academias, Synodum, Ecclesiam protegere, labor est, & Honos, & Voluptas Vitæ Tuæ: Hoc sit *Epitaphium* Tuum, cū ad Regnum illud Christi, quod tam piè & strenuè vindicāsti, serò tandem migraveris.

Domine Prænobilis,

Tui Cultor Humillimus sum,

Thomas Cicestrensis Episcopus.

Cum hæc scriberem, nihil audiui de publicâ Gratulatione à CANTABRIGIA, secundis Honoribus dignissimâ, & post *Almam* Matrem meam, plurimū venerabili.